

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در [آنتی وار](#)

نویسنده: رمزی بارود

برگردان: مجله جنوب جهانی

فرستنده: طاهر باختری

۲۸ می ۲۰۲۵

پایان بازی نتانیاها: انزوا و توهم در هم شکسته قدرت

زمانی بود که به نظر می‌رسید بنیامین نتانیاها همه برگ‌های برنده را در دست دارد. تشکیلات خودگردان فلسطین تا حد زیادی منفعل بود، کرانه باختری اشغالی نسبتاً آرام بود، دامنه دیپلماتیک اسرائیل در حال گسترش بود و به نظر می‌رسید ایالات متحده آماده است قوانین بین‌المللی را برای تطبیق با خواسته اسرائیل برای کنترل کامل بر فلسطین زیر پا بگذارد.

نخست وزیر اسرائیل همچنین، حداقل در ارزیابی خودش، موفق شده بود غزه را مهار کند، این منطقه سرسخت که سال‌ها به طور ناموفق برای شکستن محاصره خفه کننده اسرائیل تلاش کرده بود.

در داخل اسرائیل، نتانیاها به عنوان نخست وزیر با طولانی‌ترین دوره ریاست در این کشور مورد تجلیل قرار گرفت، چهره‌ای که نه تنها وعده طول عمر، بلکه رفاه بی‌سابقه‌ای را نیز می‌داد. برای نشان دادن این نقطه عطف، نتانیاها از یک ابزار بصری استفاده کرد: نقشه‌ای از خاورمیانه، یا به قول خودش، «خاورمیانه جدید». به گفته نتانیاها، این خاورمیانه جدید متصور شده، یک بلوک سبز متحد بود که نشان دهنده آینده‌ای از «برکات بزرگ» تحت رهبری اسرائیل بود.

نکته قابل توجه این بود که فلسطین به طور کامل – هم فلسطین تاریخی، که اکنون اسرائیل است، و هم سرزمین‌های اشغالی فلسطین – از این نقشه غایب بود.

آخرین رونمایی نتانیاها در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۳ رخ داد. سخنرانی به اصطلاح پیروزمندانه او با استقبال کمرنگی مواجه شد و در میان حاضران، اشتیاق به طور محسوسی غایب بود. با این حال، به نظر می‌رسید این موضوع برای نتانیاها، ائتلاف افراط‌گرایان او یا عموم مردم اسرائیل اهمیت چندانی نداشت. از نظر تاریخی، اسرائیل اتکای خود را بر حمایت تعداد انگشت شماری از کشورها قرار داده است که در محاسبات خود، از اهمیت اولیه برخوردار می‌دانند: واشنگتن و تعدادی از پایتخت‌های اروپایی.

سپس حمله ۷ اکت بر رخ داد. در ابتداء، اسرائیل از حمله فلسطینی‌ها برای جلب حمایت غرب و بین‌المللی استفاده کرد، هم سیاست‌های موجود خود را تأیید کرد و هم پاسخ مورد نظر خود را توجیه کرد. با این حال، این همدردی به سرعت از بین رفت، زیرا مشخص شد که پاسخ اسرائیل مستلزم یک کارزار نسل‌کشی، نابودی مردم فلسطین در غزه و پاکسازی قومی جمعیت غزه و جوامع کرانه باختری است.

با انتشار تصاویر و فیلم‌هایی از کشتار ویرانگر در غزه، احساسات ضد اسرائیلی افزایش یافت. حتی متحدان اسرائیل نیز برای توجیه کشتار عمدی ده‌ها هزار غیرنظامی بی‌گناه، عمدتاً زنان و کودکان، تلاش کردند. کشورهای مانند بریتانیا تحریم‌های تسلیحاتی جزئی علیه اسرائیل اعمال کردند، در حالی که فرانسه تلاش کرد تعادلی برقرار کند، خواستار آتش‌بس شد و در عین حال فعالان داخلی را که از همین امر حمایت می‌کردند، سرکوب کرد. روایت طرفدار اسرائیل غربی به طور فزاینده‌ای نامنسجم شده است، اما همچنان عمیقاً مشکل‌ساز است. واشنگتن، تحت رهبری رئیس‌جمهور بایدن، در ابتداء حمایت تزلزل‌ناپذیری را حفظ کرد و به طور ضمنی هدف اسرائیل – نسل‌کشی و پاکسازی قومی – را تأیید کرد.

با این حال، با شکست اسرائیل در دستیابی به اهداف مورد نظر خود، موضع عمومی بایدن شروع به تغییر کرد. او خواستار آتش‌بس شد، هرچند بدون نشان دادن هیچ تمایل ملموسی برای تحت فشار قرار دادن اسرائیل. حمایت سرسختانه بایدن از اسرائیل توسط بسیاری به عنوان عامل کمک کننده به شکست حزب دموکرات در انتخابات ۲۰۲۴ ذکر شده است.

سپس، ترمپ وارد شد. نتانیاها و حامیان، هم در اسرائیل و هم در واشنگتن، پیش‌بینی می‌کردند که اقدامات اسرائیل در فلسطین و منطقه وسیع‌تر – لبنان، سوریه و غیره – با یک طرح ستراتیژیک گسترده‌تر همسو خواهد بود. آنها معتقد بودند که دولت ترمپ مایل به تشدید بیشتر تشنج‌ها خواهد بود. آنها تصور می‌کردند که این تشدید تشنج شامل اقدام نظامی علیه ایران، آواره کردن فلسطینی‌ها از غزه، تجزیه سوریه، تضعیف انصارالله یمن و موارد دیگر، بدون امتیازات قابل توجه خواهد بود.

در ابتداء، ترمپ تمایلی برای پیگیری این دستور کار نشان داد: استقرار بمب‌های سنگین‌تر، صدور تهدیدهای مستقیم علیه ایران، تشدید عملیات علیه انصارالله و ابراز علاقه به کنترل غزه و آواره کردن جمعیت آن.

با این حال، انتظارات نتانیاها تنها به وعده‌های عمل نشده منجر شد. این سؤال را مطرح می‌کند: آیا ترمپ عمداً نتانیاها را گمراه می‌کرد، یا شرایط در حال تحول، تجدید ارزیابی برنامه‌های اولیه او را ضروری می‌کرد؟ توضیح دوم محتمل‌تر به نظر می‌رسد. تلاش‌ها برای ارباب ایران بی‌اثر بود و منجر به یک سری تعاملات دیپلماتیک بین تهران و واشنگتن، ابتداء در عمان، سپس در رم شد.

انصارالله پایداری نشان داد و باعث شد که ایالات متحده در ۶ می، کارزارهای نظامی خود در یمن، به ویژه عملیات «Rough Rider» را متوقف کند. در ۱۶ می، یک مقام امریکائی اعلام کرد که ناو هواپیمابر USS Harry S. Truman از منطقه خارج خواهد شد.

شایان ذکر است که در ۱۲ می، حماس و واشنگتن توافق جداگانه‌ای، مستقل از اسرائیل، برای آزادی ادان الکساندر، اسیر امریکائی-اسرائیلی اعلام کردند.

نقطه اوج در ۱۴ می رخ داد، زمانی که ترامپ در یک مجمع سرمایه‌گذاری ایالات متحده و عربستان سعودی در ریاض سخنرانی کرد و از صلح و رفاه منطقه‌ای، رفع تحریم‌ها علیه سوریه و تأکید بر یک راه حل دیپلماتیک با ایران حمایت کرد.

نکته قابل توجه این است که بنیامین نتانیاهو و «دیدگاه» ستراتیژیک او از این تغییرات منطقه‌ای غایب بودند. نتانیاهو با تشدید عملیات نظامی علیه بیمارستان‌های فلسطینی در غزه، هدف قرار دادن بیماران در داخل بیمارستان‌های ناصر و اروپا، به این تحولات پاسخ داد. این اقدام، هدف قرار دادن آسیب‌پذیرترین افراد، به عنوان پیامی به واشنگتن و کشورهای عربی تفسیر شد مبنی بر این که اهداف او بدون توجه به عواقب، بدون تغییر باقی مانده است.

تشدید عملیات نظامی اسرائیل در غزه تلاشی از سوی نتانیاهو برای نشان دادن قدرت در میان آسیب‌پذیری سیاسی تلقی شده است. این تشدید تشنج منجر به افزایش شدید تلفات فلسطینی‌ها و تشدید کمبود مواد غذایی، اگر نگوئیم قحطی کامل، برای بیش از دو میلیون نفر شده است.

هنوز مشخص نیست که نتانیاهو چه مدت در قدرت باقی خواهد ماند، اما جایگاه سیاسی او به طور قابل توجهی رو به ضعف و وخامت گذاشته است. او با مخالفت گسترده داخلی و محکومیت بین‌المللی مواجه است. حتی متحد اصلی او، ایالات متحده، از تغییر رویکرد خود خبر داده است. این دوره ممکن است آغاز پایان کار سیاسی بنیامین نتانیاهو و احتمالاً سیاست‌های مرتبط با دولت به طرز وحشتناکی خشونت‌آمیز او باشد.

دکتر رمزی بارود روزنامه‌نگار، نویسنده و سردبیر کرونیکل فلسطین است. او نویسنده شش کتاب است. آخرین کتاب او که با همکاری ایلان پایه ویرایش شده است، دیدگاه ما برای آزادی: رهبران و روشنفکران متعهد فلسطینی صحبت می‌کنند. از دیگر کتاب‌های او می‌توان به پدرم یک مبارز آزادی بود و آخرین زمین اشاره کرد. بارود یک عضو ارشد پژوهشی غیر مقیم در مرکز اسلام و امور جهانی (CIGA) است. وب سایت

او <http://www.ramzybaroud.net> است.